

NORGE:

Organisasjon.

Etter at sentraladministrasjonens avdeling for reindrift ble flyttet ut fra Landbruksdepartementet og til en mer frittstående etat plasert i Alta, ble også Statens Reinforsøk administrativt underlagt denne Reindriftsadministrasjon. For tiden opererer man med Reindriftsadministrasjonens FOU-seksjon (Forsknings- og utredningsseksjon) som har ansvaret for målrettede forskningsoppgaver i reindriften.

Hovedoppgaven for dette arbeide er kartlegging av produksjonsparametre. Resultatene skal senere kunne benyttes i praktisk reindrift for å øke produksjonen av kjøtt, som er det viktigste produksjonsmål for norsk reindrift.

For tiden arbeides med følgende hovedsaker:

Innenfor feltet Produksjonsteknikk:

Tapsundersøkelser. Hvilke kategorier dyr er mest utsatt for tap?

Relasjoner mor/kalv. Sammenhengen mellom simlas alder og kalvenes vekt.

Vektutviklingen av reinfoster. Gjennom slike registreringer håper man å få svar på endel spørsmål som knytter seg til tidspunkt for brunst og bedekning i forhold til kjønnsalders- og vektsammensetning innen reinflokken.

Et helt nødvendig hjelpemiddel i de ovennevnte undersøkelser er individmerking. En arbeider nå med å bygge opp motivering og muligheter for individregistrering i aktuelle reinhjorder.

Et annet hovedområde man satser på er Arbeidsanlegg og Driftsteknikk i reindriften. I første fase - gjennom 1984 og 1985 tar man sikte på å klarlegge de energetiske stressbelastninger ved ulike arbeidsanlegg og driftsteknikker.

Under dette tar man sikte på å benytte hjertefrekvensmålinger og radiotelemetri på rein under praktiske forhold, idet man nå mener at det finnes grunnlag for dette etter forsøkene startet opp ved Statens Reinforsøk og fortsatte ved Universitetet i Tromsø, Avdeling for Arktisk Biologi i samarbeide med Zoofysiologisk Institutt, Oslo Universitet. Man tar også sikte på å undersøke endel økonomiske og samfunnsfaglige spørsmål innenfor dette feltet.

Kostnadsrammen: Det budsjetteres med kr 300.000 til hvert av hovedfeltene Produksjonsteknikk og Arbeidsanlegg-driftsteknikk for 1984.

Gjennomføringen av det siste vil bli koblet sammen med det pågående, såkalte Kellogg-prosjektet, et utviklingsprosjekt i reindriften i Finnmark finansiert av Kellogg Foundation.

Parasitter hos rein. Her arbeider Økologisk avdeling, Institutt for biologi og geologi ved Tromsø universitet med et bredt spekter av undersøkelser. Utbredelsen av gastrointestinale parasitter undersøkes hos tamrein, villrein og svalbardrein. Man sammenligner også infestasjonsgraden mellom områder med stort eller lite beitebelegg av sau.

Hjernemark, Elaphostrongylus rangiferi, er fremdeles gjenstand for studier for å kartlegge dens biologi. For 3 sesonger siden begynte man å individmerke rein for å følge utviklingen av parasitten. Man tar sikte på å identifisere "risikodyrene". Sneglene er Ca-file og finnes i høyest frekvens på vegetasjon rik på Ca, gjerne også de beste beiteplanter.

Gorm. Sammen med Tromsø Museum og en internasjonalt meget kjent person, amerikaneren John Anderson, studerer man metoder for å fange den voksne flue i felten. Man kartlegger også parringsplasser.

Statens veterinære laboratorium for Nord-Norge arbeider med utprøving av nyere bekjempningsmidler mot gorm ved feltforsøk i reinhjorder i Finnmark.

Ved Zoologisk Institutt, Norges Landbrukshøgskole, arbeides det med omsetning og balansen av Na hos rein. Man undersøker også mineralinnholdet i endel reinbeiteplanter. Videre arbeides det med bl.a. Ca-absorpsjon i reinvomma. I vinter skal man holde 8 vomfistulerte rein for å studere Na- Ca-forhold. Her er det samarbeide med Inst. of Arctic Biology,

University of Alaska v/professor R.G.White samt dosent
Knut Hove, NLH.

Institutt for generell fysiologi (tidligere Zoofysiologisk
Inst.) ved Oslo Universitet er innkoblet i studier av svalbard-
rein (MAB-prosjektet) med populasjonsstudier og temperaturregu-
leringer hos denne rein.

Innvirkningen av unilateral sympatectomi på veksten av
geviret hos rein er et annet prosjekt som utføres på tamrein
i Lødingen.